

Mas d'En Palau

Desde Rocaberti hacia oriente se encuentra «Mas d'en Palau», pequeña masía al pié del camino.

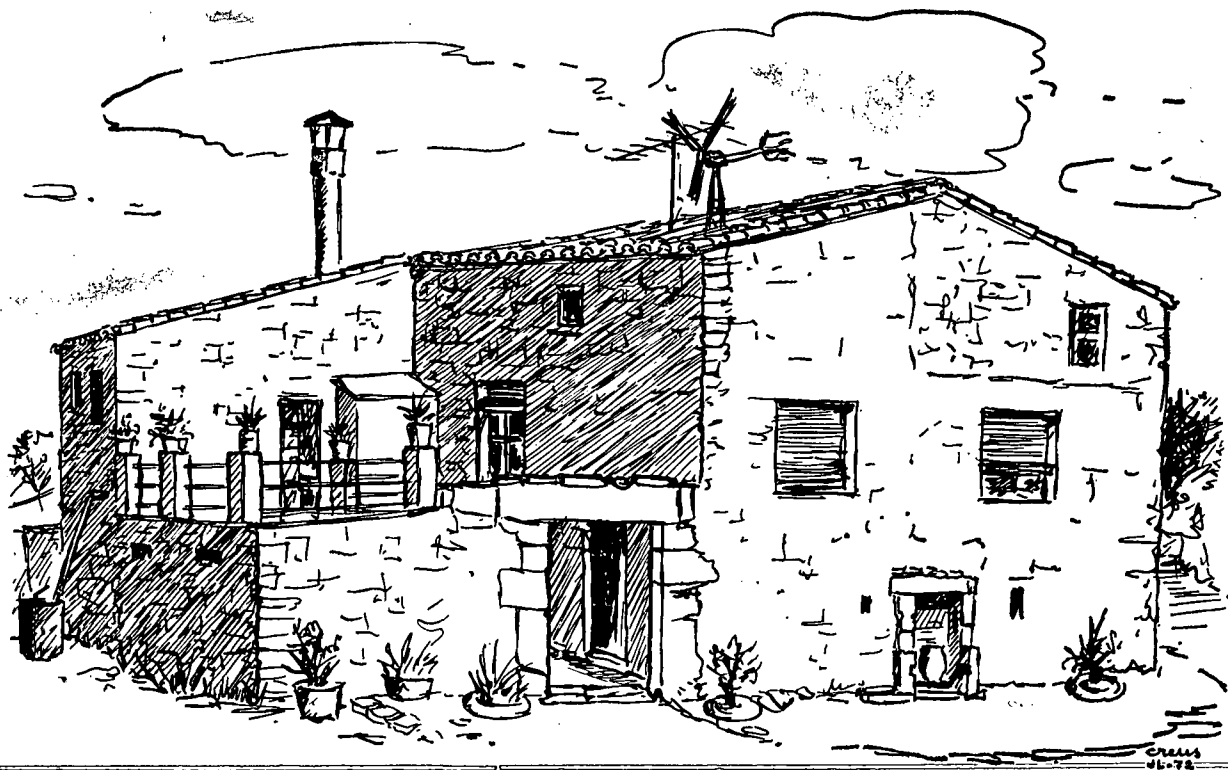
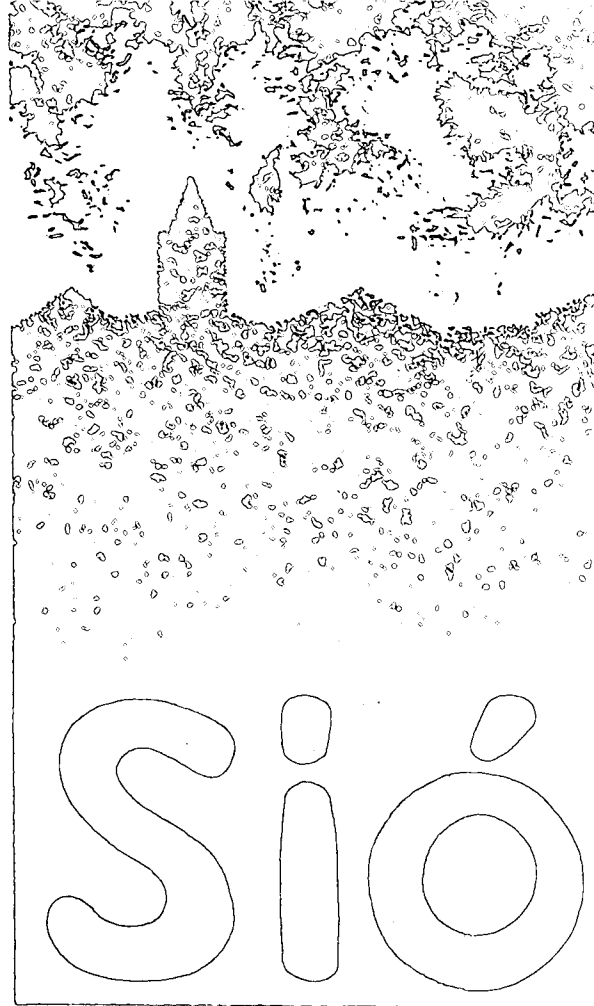
Su estructura sencilla en comparación con las grandes masías de los alrededores, nos infunde la idea de que fuera construida como un complemento de alguna de ellas, utilizada seguramente en su plenitud durante la vendimia, ya que para dicha labor estaba bien preparada.

En su fachada principal, adosada a la pared, se encuentra una antigua prensa para la obtención de vino, hoy incompleta pero muy curiosa de observar. Todos sus elementos, según se aprecia, eran de piedra y madera. La casa dispone también de una buena truja y una hermosa bodega, lo que es claro indicio de que estaba enclavada en una zona importante de viñedos, aunque en la actualidad no exista casi ninguna cepa.

Arquitectónicamente hay que destacar el clásico patio de entrada al que da acceso un portal con enorme llinda de piedra. En la parte trasera es curiosa la truja citada, construida en forma circular como un torreón adosado a las paredes de la masía.

En la puerta de la casa se lee año 1764, en el balcón 1836 y en el portal del patio año 1839, lo que nos da idea de las diferentes etapas de su construcción.

Creus

SIO - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Sr. D. José M.ª Inglés
Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)
Imprenta G. Vicens - Guimerá, 15 - Agramunt

Redacción y Administración
Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 60 ptas.
Extranjero 70 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

Sr. Director de SIO:

Voldria aclarir unes dades inexactes que figuren en la col·laboració de Mossèn Antoni Saboya al SIO extraordinari del mes de juny. Em refereixo a la frase: «... cierto periódico mural cuyo nombre: "Intimidades"...» En realitat, aquell periòdic i «Intimidades» eren dues publicacions distintes, si bé tenien un origen comú.

L'esmentat periòdic mural s'anomenava «Avanzar» i fruit de la seva darrera època és el marc, amb el títol en ferro forjat, que encara podem veure als coberts de Ca la Vila. «Avanzar» es començà a publicar el 15 d'agost de 1947 i amb llargues interrupcions i diferents vicissituds, va durar fins a l'aparició de SIO.

«Intimidades», com el seu nom indica, es movia en un àmbit més íntim i reduït. Era un butlletí mecanografiat que allà pels anys 1949 i següents, publicava mensualment el Centre Parroquial dels Joves d'Acció Catòlica, per tal de mantenir el contacte amb els companys absents de la Vila per raó d'estudis o del servei militar. I, de passada, també el llegien els nois i les noies de l'Acció Catòlica local.

Potser no estarà de més afegir que la temporada pròxima d'ambdues publicacions, fou deguda, en bona part, al decidit estimul i al mestratge literari del benvolgut Mossèn Saboya.

LLUIS PONS SERRA

La tècnica més avançada també és a Agramunt

La Sucursal de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, de la nostra Vila, ha instal·lat un Terminal de Teleprocés connectat a un potent Ordenador Electrònic IBM de la Oficina Central, un dels més importants d'Espanya i d'Europa.

El nou sistema de contabilització automàtica de la Caixa de Pensions permet operar als seus imponents, en totes les Agències Urbanes de Barcelona i de les Sucursals dotades de terminal de Teleprocés, amb la sola presentació de la Llibreta o el taló de Compte Corrent de qualsevol de les Oficines de la Xarxa de transmissió a distància.

Aquest servei de reintegre immediat, és un servei més de rapidesa, facilitat i comoditat que la Caixa ofereix a tots els seus imponents d'Agramunt i Comarca.

III CAMPEONATO PROVINCIAL INDIVIDUAL DE AJEDREZ

LERIDA, 12-3-72

3.ª Ronda — Defensa: Índia de Rey

CHESA	NEGRAS
BLANCAS	GORNE
1.º P4D	C3AR
2.º P4AD	P3CR
3.º C3AD	A2C
4.º P4R	P3D
5.º P3A	O—O
6.º A3R	P4R
7.º P5D	P3A
8.º D2D	P×P
9.º PA×P	P3TD
10.º O—O—O	P4CD
11.º R1C	CD—2D
12.º A3D	C3C
13.º A5C	A2D
14.º P4CR	P5C
15.º CD—2R	P4TD
16.º P4TR	T1A
17.º C3T	C5T
18.º T1AD	D3C
19.º R1T	C×PD
20.º P×C	P5R
21.º A3R	C×P
22.º A×D	C5A+
23.º A4D	C×D
24.º A×A	P×A
25.º A×T	P×C
26.º T×T	A×T
27.º A×P	C×P
28.º A3C	A×P
29.º C4A	C5D

30.º P6R
31.º R2C
32.º T1R
33.º A2A
34.º P×P
35.º C5D
36.º C6A+
37.º T×P
38.º A6C+
39.º T×A!

R1A
R1R
P3T
P4C
P×P
C6A
R1D
A3R
R1A
Aband.

2.º P4AD
3.º C3AD
4.º A4A
5.º P3R
6.º P×PA
7.º P×P
8.º D4T+
9.º C×D
10.º A×C
11.º A3C
12.º T1C
13.º R2R
14.º P3TD
15.º R3A
16.º P×C
17.º C2R
18.º P4R
19.º P5C
20.º TR—1AD
21.º P3TR
22.º C3A
23.º R2R
24.º A2T
25.º C5D
26.º T×A
27.º C7A+
28.º C×T
29.º P×P
30.º P3A
31.º R1A
32.º T1R
33.º A×P
34.º T×A
35.º Aband.

P3CR
P4D
A2C
P4A
D4T
C×P
D+D
A2D
A×C
A×P
A6A+
C5C
A4C+
A×A
A4C
A3A+
A2C
A2D
P4TR
P4R
P4A
P5T
P3T
A×P+
P×T
R2D
T×C
P×P
T7T+
R3A
P5C
A×A
P6C

Nota: Hay que destacar que el jugador **Gorné**, ostentaba el título de Campeón Provincial Individual obtenido en el año 1971.

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES TAPICERIA RECASENS

Plaza Pozo, 6 Tel. 76 AGRAMUNT

LERIDA, 19-3-72

4.ª Ronda — Defensa: Grunfield

BIELA	CHESA
BLANCAS	NEGRAS
1.º P4D	C3AR

CHOCOLATES JOLONCH

NOVA CATEGORIA FAMILIAR

El nostre alcalde, senyor Josep M.ª Inglés, ha vist enriquida la seva família amb el naixement del seu primer nét. Des d'aquestes pàgines felicitem ben de cor al nostre director.

SOPAR CENTENARI

Per tal de celebrar el centenari primer de la nostra publicació, el director, senyor Josep M.ª Inglés, ha convidat a la redacció a un sopar que ha tingut lloc a la Fonda Crich la nit del dia 30 de juny.

TERMITES?

En un immoble de la part sud de la vila es donà l'alarma de la presència de termites. Degudament inspeccionada la formiga, es va concloure que no es tractava de termites, malgrat una veia anuncies que se li havien cruspit tota la fusta de la cuina, fins i tot la de les culleres.

AUBIS, AUBENS, ALBES?

La florida dels albes del Passeig, també coneguts popularment amb el nom d'aubes o aubins, i que correspon al gènere botànic *Populus alba*, o xop blanc, ha presentat un bell fenòmen: durant uns dies semblava talment que tota la vila estés sotmesa a una lenta i blanca nevada.

HI HAURA ENVELAT, ENGUANY?

Aquest tercer interrogant ens mena a considerar la possibilitat de la desaparició de l'envelat durant els dies de la festa major d'aquest any. La societat recreativa responsable no vol seguir perdent més diners. ¿I es farà festa major? Amb cinema un parell de vegades a la setmana i amb els televisors, sembla que el fet de la festa major —la diverció— queda bon tros sense justificar. I el culte a la Verge del Socós, que era el primer motiu de la festa, ¿què?

LLOCS DE TREBALL

Segons notícies dignes de tota confiança asseguren que ja s'instalen màquines per tal de constituir una empresa del ram de la confecció que absorvirà de cent a cent cinquanta llocs de treball femenins. Per altra part, un parell de grups de nois s'està informant pràcticament de les tècniques que ha de donar lloc a l'establiment d'una indústria de mitjons. I, en un altre sentit, sembla també que es posarà en marxa part dels tallers que queden a la nostra vila de l'empresa Ros-Roca i que això representarà una vintena més de llocs de treball.

AIGUA POTABLE

L'alcaldia està complint rigurosament amb les ordres sanitàries que determinen una cloració constant de l'aigua destinada a l'us domèstic. Que tothom, doncs estigui tranquil. Però s'hauria de mirar de convèncer a certes persones que fan un disbarat en anar a buscar aigua al canal amb els càntrils donant l'excusa de no tenir gust de "lejia". Això constitueix un perill col·lectiu.

ACCIDENT

Un cotxe foraster, i que ningú ha pogut donar elements per a identificar, quedà greument siniestrat prop de la Gravera del Manelet. La no identificació potser es deu a que no hi ha hagut danys personals, encara que sí del vehicle.

PAVIMENTACIO

S'està realitzant l'obra d'aplanament i instal·lació de voravies al carrer de la Capella i carrer de l'Institut que han de rebre un rec asfàltic.

VIVENDES

Per fi, ha estat aprovat el projecte de les trenta vivendes de l'Obra Sindical del Hogar que es construïran als Asgous.

LA TRADICIO VIVA

Les vigílies de Sant Joan i de Sant Pere hem tingut el goig de poder veure com tota una colla de focs eren encesos a la nostra vila posant als carrers i places una nota de tradició que hauria de perdurar.

VISITA IL-LUSTRE

La nostra vila s'ha vist honorada amb la visita del Delegat Provincial de Sindicats, senyor Eliseo Vilalta Queralt que, juntament amb les autoritats locals es posà en contacte amb alguns problemes propis del seu departament.

Els tres estaven batejats sota ritu de la religió catòlica i els tres eren fills de pares coneguts, degudament inscrits en el Registre Parroquial, i si no ho eren en el Civil, trobi's la raó en el fet de que encara no s'havia instituit per aquelles diades en que obriren els ulls a les tenebres d'aquest món de mones i de monades. Això de ser batejat vol dir que els tres tenien nom de pila i cognom patern i matern. Amb tot, però, en aquells anys de la novena dècada del segle XIX, en que l'analfabetisme acusava un percentatge molt alt entre la gent madura, cada un de nostres tres homes era conegut pel corresponent renom i si amb ell eren cridats a la crida acudien sense sentir-ne el més petit enuig.

Diguem ja que es tractava del Jesús, del Caragol i del Nyego.

El Jesús era empleat municipal i ostentava els càrrecs de porter i pregoner. Si portava a fi els dos amb tota cura, era remarcable el zel que posava en el segon car era una verdadera vocació la que hi tenia i per això els pregons li sortien tan bé, així aquells en que anunciava l'arribada de sardina, la venda de vi i la pèrdua o troballa d'algun objecte extraviat, com els oficials, ço és, aquelles «crides d'orde o de rei», en les quals hi posava els cinc sentits car volia que arribessin ben clares a coneiximent de tots els veïns. Deixar la corneta el Jesús i devenir una calamitat els pregons tot fou u, ja que en el nou pregoner ni els tararis de la corneta tenien res d'artístic, ni la veu venia dotada d'aquell timbre harmoniós i potent que es feu escoltar abans.

El Caragol no tenia ocupació fixa, i si bé l'agricultura el reclamava amb freqüència, acudia diligent a la demanda d'altres activitats o serveis. La nota distintiva d'aquest bon home era la confiança amb que el distingia el senyor Joan Bautista Fauró, bon literat agrament traslladat a Barcelona, on tenia al seu càrrec la Secretaria del Jutjat Municipal de l'Hospital. El Caragol no sols era l'administrador durant l'any de les finques del Fauró si que també la seva companyia en les temporades estiuenques que passava a Agramunt, companyia tan estreta que venia a convertir-se en la seva sombra.

El Nyego acudia a qualsevol treball per el què era requerit, sempre que no estigués ocupat en la seva tasca principal, que era la de picar grava per a les carreteres. S'el veia sovint al peu d'un gran munt de pedra-de-calà esbocinan-la a cops d'una masseta de cer i forma quasi oval manegada en una flexible vara de freixe, protegint-se les cames amb vells espartenyots i els ulls amb una mena d'ulleres de telametàlica.

Aquest triumvirat era notable per les seves facècies, si no sempre de gust refinat, rarament pejoratives. La descripció d'alguna d'elles la guardem per una nova columna.

SIO

J. VILADOT-PUIG

El Apostol del Reinado de Cristo

BOSQUEJO DE LA VIDA DEL P. JOSE GRAS,

Y GRANOLLERS: 1834-1918

y II

¡GRANADA será tu Cruz!, reveló a San Juan de Dios, insigne Fundador de los Hnos. Hospitalarios, la visión celestial que le determinó a instalarse en el Hospital Real de aquella ciudad, con el fin de servir a los pobres dementes y enfermos que atestaban el centro benéfico. Igualmente se puede decir de nuestro biografiado: Granada sería el baluarte espiritual de la lucha en pro del Reinado de Jesucristo, que con fiera diabólica conculcaban las sectas dominadoras en la política antirreligiosa de España. Aquí le quería Cristo Rey para desplegar la Bandera de su Realeza a los dos mundos, lanzando su vigoroso grito «CRISTO REINA».

A este objeto fundó el 22 de noviembre de 1866 la ACADEMIA Y CORTE DE CRISTO, que fue la primera Asociación en España defensora de la Iglesia y de Adoración a Cristo Rey en el Stmo. Sacramento. Y es que nuestro paisano tenía facundia, como ya vimos en la primera parte, para fundar y organizar. Así agrupa a los Caballeros de C. Rey y a las Damas de la Corte de Cristo, en Coros de 33 personas, para que le rindan vasallaje como a su Rey y Señor.

El año 1876 quiere llevar a los corazones de la infancia el conocimiento y amor de la Realeza de Cristo y para ello funda el INSTITUTO RELIGIOSO de «HIJAS DE CRISTO REY», para que, como ángeles tutelares de todas las clases sociales, graben la imagen de Cristo Rey entronizado en los corazones de la infancia y juventud. Medio millar de religiosas repartidas en 33 Casas y Colegios tiene actualmente la Orden, que quiso un buen día hacerse cargo de la Casa natal del P. José GRAS, sita en Agramunt, calle del Castell. ¿Por qué no consiguieron su proyecto? ¿Por qué se desconocen los trabajos y fatigas del Siervo de Dios, cuya Causa pudo introducirse en Roma? Tengo para mí que los agramunteses son lanzados en empresas y proyectos; acometen obras y preparan festejos que no desdican de una ciudad importante, pero la continuidad es lo que falta, la propaganda de las cosas de la Villa quizá no tiene la fuerza suficiente en la prensa, y los vecinos, poderosos y osados, parecen ostentar glorias y trofeos de reciente creación.

Hecho este inciso, sin afán polémico, pues no puedo discutir cosas que vivo por de fuera, termino diciendo que el Padre Gras no vivió sino para Cristo Rey, porque en su corazón no ardía otra llama que la del amor a este Rey divino. A este blanco dirige sus trabajos, sus afanes y su larga campaña de vibrante apostolado; durante 52 años escribe la revista «EL BIEN», órgano de propaganda de la Asociación por él fundada.

Suyos son estos pensamientos: «Los pueblos suspiran por la paz y no la encuentran; ansían luz y cada día se condensan más las nubes suspendidas en su horizonte. A estos pueblos les decimos: CREED y AMAD.» «Sin Cristo Criador, Redentor y Civilizador del mundo, los pueblos van a la muerte entre los horrores de la irreligión despedazados por guerras de exterminio.» Y esto lo profetizó, si cabe decir esta palabra, treinta años antes de la Primera Guerra Europea... 1914-1919. Y precisamente en esta árida campaña, tan meritoria a los ojos de Dios, le alcanzó la muerte el 7 de julio de 1918 preparando las cuartillas de «EL BIEN» del número de agosto. Cayó, como Paladín que era de CRISTO REY, con las armas en la mano. Pero confiamos que Dios le glorificará. A cada uno de sus paisanos o compatriotas nos cabrá el honor de irradiar un poco el triunfo, la gloria y el honor de aquel que quiso vencer al mundo de que la prosperidad de las naciones vendrá con la proclamación de la Realeza de Cristo, el Señor.

Hno. Ramón Torres

Examen de Consciència

Tots hem pogut llegir el número 100 de la nostra publicació «SIO». Els treballs que s'hi han publicat, tots ells magnífics, han donat una idea real del que es pot fer quan les voluntats s'ajunten per a aconseguir un fitó. Seria bell que cada número de «SIO» pogués donar col·laboracions tan reeixides. Si, ja sabem que això costa, que la feina no perdona les obligacions, etc. Però els que fem «SIO» també tenim la nostra feina i les nostres obligacions. «SIO» ha estat un miracle en poder arribar al número 100. Gràcies al ex-alcalde, senyor Mazon, i gràcies à l'alcalde actual, el senyor Josep M.ª Inglés que, amb una exemplar dedicació, no abandona ni un moment el seu lloc de director. Aquest miracle ha de continuar. Però per a aquesta continuïtat ens fan falta persones que, sentint com senten el nostre poble —ja que així ho han demostrat en el número 100— vulguin perllongar la seva ajuda per tal que el miracle es produeixi, de la manera més reeixida, a cada número. És natural que algunes d'aquestes persones se sentin cansades o, en certa manera, no vulguin abusar del lector persistent amb la seva presència a les pàgines de «SIO». Ho respectem i ens hem fem càrrec. Aleshores, ¿quins joves poden fer colla per poder assegurar la pervivència? «SIO» no és pas un òrgan públic per a lluir la pròpia habilitat literària. No: «SIO», i així ho hem entès des de sempre, és un testimoni constant de història. És deixar testimoni de com la vida transcorra en la nostra vida cada mes. Això sembla no res, o no gran cosa, però si el lector llegeix i medita el ponderat article d'en Lluís Pons al número 100, veurà com donar fe de les coses que passen, encara que sigui en la humilitat d'una publicació local, té, al cap dels anys un valor immens. Són molts els agramuntins, joves o madurs, que saben coses, que tenen coneixement de molta informació. ¿Per què no donar-ne testimoni a les pàgines de «SIO»?

Res, ara com ara, farà trontollar la nostra publicació, però si aquesta crida que ara fem tingués el degut ressò, entre tots podríem fer de «SIO» una eina de història preciosa.

V.

Tramitaciones, Automóviles,
Pasaportes y Expedientes
en general

Zapateria, 1
AGRAMUNT

GESTORIA
FEIXA

Hotel LES CIMES

RESTAURANT - BAR

Direcció: Joan Quer

Altitud 2 085 metres Telèfon 51126

PAS DE LA CASA

ANDORRA

OBERT TOT L'ANY

PESSES DE MUSEU

per Josep Farreny

Són moltes les vegades que ens deixem portar per pur instint i que, a l'hora de raonar, de dialogar sobre qualsevol cosa, tendim a justificar-nos. És per això, que no poques vegades la formació, amb tant de mal hàbit, esdevé deformació, o no tan ferma com hauria pogut ser. Tenim les regnes de la nostra formació sovint fluïxes, i així no és estrany que a la més mínima ens caiguin de les mans. Tanta por tenim que se'ns titlli d'orgullosos que, per allò de totes les masses fan mal, preferim ser no tan savis i, refugiant-nos al nostre característic seny català, les nostres facultats es queden no poques vegades en el «ni carn ni peix».

¿Té res d'estrany, doncs, que moltes coses les acceptem perquè s'estila? Això, passats uns anys, es farà vell, també, i si no sabem veure la cosa prou clara, substreïent-nos a la influència de la pura moda, no sabem veure l'essencial: el que cal que perduri, el que deu quedar. Vigilem que no ens passi el que a aquells cotxes que trobem abandonats a les cunetes de les carreteres que, quan eren nous —joves—, corrien i ara, allí, resten abandonats, poden ser tan sols, amb molta sort, exemplars d'interès per a col·leccionistes d'antiguetats, després d'un bon repós.

Per això, el títol que encapsala aquest escrit és tal, si no tenim plena consciència que realment estem vius; hi cap el dubte de si dormim, que prou greu seria, sinó que en realitat estem morts. Per molt que caminem, correm, parlem, cridem, fins i tot pensem, escribim, pintem, esculpim, fem música o poesia...

La fita que ens guia creiem massa que deu ser donar gust al poble; això sí, amb certa disciplina prèvia de tipus moral —educacional conservador—. Quan tots sabem que al poble el que li hem de donar és educació cultural per tal que sigui autènticament responsable i lliure. Viu en un «a campí qui pugui», i qui millor pugui millor s'apanyi, és el que estem veient a cada pas.

Perlem de cultura de la forma més àmplia possible, donant al mot la mínima definició, per tal d'interpretar-lo a gust de tots. Per a millor entendre'ns, busquem tota paraula dubtosa en el diccionari, però no se'ns acut de fer-ho en el «Fabra», no, sinó que ho fem en un de butxaca, i el més petit possible. Allí, el mot que sigui, està aclarit com deuen ser les coses, a l'abast de tothom. CULTURA: estudi, ensenyament. I ja està tot aclarit. La gallina surt de l'ou, i l'ou surt de la gallina. Més clar no pot ser.

VIAJES MARSANS - BARCELONA

Titulo 1 del Grupo A
DESDE 1910 AL SERVICIO DEL TURISMO

BILLETES DE FERROCARRIL, AEREOS Y MARITIMOS PARA TODO EL MUNDO.
VIAJES INDIVIDUALES COMBINADOS CON HOTEL, TRANSPORTE Y EXCURSIONES.
ESPECIALIDAD EN VIAJES DE NOVIOS PARA TODOS LOS PRESUPUESTOS.

NUESTRO PROGRAMA «VACACIONES»

Mallorca, Ibiza, Menorca y Canarias

NUESTRO PROGRAMA «TIEMPO LIBRE»

con estancias en todo tipo de hoteles en la Costa Brava, Benidorm,
Salou, Alicante y Costa del Sol.

EXCURSIONES EN AUTOCAR CON MAS DE CIEN SALIDAS GARANTIZADAS.

ORGANIZACION DE VIAJES EN AUTOCAR A PRECIOS REDUCIDOS
PARA EMPRESAS, COLEGIOS, SOCIEDADES RECREATIVAS, etc.

LA SOLUCION DEFINITIVA AL PROBLEMA DE VIAJAR LA ENCONTRARA EN MARSANS

Solicite información y folletos:

RAMON FARRÉ SOLE Avda. J. Meslres, 45 - Tel. 158 **AGRAMUNT**

VII Aplec Coral de les Terres Lleidatanes, 11 de Juny 1972

El domingo día 11 de junio, Agramunt vivió inmerso en un cálido clima de exaltación coral, desde la llegada de los «cantaires» a media mañana, hasta el apoteósico «comiat» al atardecer. El «VII Aplec», que congregó en nuestra Villa las agrupaciones corales de las «Terres Lleidatanes», pudo desarrollarse normalmente pese a lo inseguro del tiempo. La copiosa lluvia de la tarde anterior, que se prolongó hasta la madrugada, hacía temer lo peor; pero afortunadamente acertó la meteorología popular, la cual asegura que cuando el viento es fresco y «bufa de per avall», son muy improbables las precipitaciones.

Patrocinaba el «Aplec» el Ayuntamiento de la Villa, y «La Coral d'Avui» de Agramunt cuidó de la organización en sus más mínimos detalles, con una eficacia reconocida por todos. A cada grupo coral se le asignó una pareja de jóvenes agramenteses, a guisa de guías o acompañantes, los cuales acudieron a recibirlos en las afueras de la población y no les abandonaron en toda la jornada. También se estableció un puesto de información en la calle Guimerá, a fin de atender toda clase de consultas.

El periódico local «Sió» editó un suplemento de 16 páginas especialmente dedicado al «Aplec». De su contenido, además de sendas salutations del Alcalde de la Villa y del Presidente de «La Coral d'Avui», cabe destacar un breve historial de cada uno de los Orfeones y Corales participantes, y los numerosos grabados de lugares típicos de la localidad, obra del asiduo colaborador de «Sió» y excelente dibujante, el amigo Ramón Creus.

Participaron en el «Aplec» las siguientes agrupaciones: «Orfeo la Joia de Maig», de Anglesola; «Orfeo l'Armonia», de Arbeca; «Orfeo Balaguerí», de Balaguer; «Orfeo Belianenc», de Belianes; «Coral Gebrada», de Calaf; «Agrupació Coral Flors d'Urgell», de Castellserà; «Orfeo Veus del Camp», de El Soleràs; «Orfeo de Flix», de Flix; «Orfeo Junedenc», de Juneda; «Orfeo Sant Ot», de La Seu d'Urgell; «Orfeo Terrall», de Les Borges Blanques; «Orfeo Lleidatà», de Lleida; «Airon Club», de Monsó; «Orfeo Nova Tàrrrega», de Tàrrrega; «Agrupació Coral La Lira», de Torres de Segre; «Orfeo de Tremp», de Tremp; «Coral Jove», de «Estudiants Lleidatans»; «Coral Rocafort», de Sant Julià de Loira (Andorra) y «La Coral d'Avui», de Agramunt.

Reunidos todos los participantes en la plaza del Pozo, se organizó la comitiva. Orfeones y Corales, precedidos de sus respectivas «senyeres», se dirigieron por las calles Guimerá y Estudios Nuevos a la plaza Mercadal, donde tuvo lugar la santa misa. Concelebraron el Arzobispo de Tarragona, Dr. Pont y Gol, y otros seis sacerdotes. El «bisbe Joan» de nuestra diócesis de Urgell no pudo asistir por obligaciones ineludibles de su cargo. El Sr. Arzobispo predicó la homilía y, entre otras cosas, puso de relieve su condición de leridano de nacimiento y el lazo de unión que para los católicos catalanes significa la Sede tarraconense, por él regentada, Sede considerada desde siempre como Primada de Cataluña. La masa coral interpretó la Misa del Pare Irineu y los motetes: «Vina Déu Creador», de Bach; «Alheliua lloem al Senyor», de I. Segarra; «Vós sou Senyor», de Bach; «El Senyor és el meu pastor», de Josly, y «Oh quin gran goig, quina joia».

Terminada la santa misa, y en la misma plaza, el Alcalde de la Villa, D. José M.º Inglés, pronunció unas palabras de salutación y bienvenida y acto seguido se procedió a imponer las «llaçades» a las «senyeres» que durante la celebración anterior habían flanqueado el altar.

Concluidos estos primeros actos del «Aplec», los «cantaires» se reunieron en un espacioso local para efectuar los últimos ensayos, y los numerosos forasteros que habían acudido, se dedicaron a recorrer la población, admirando sus bellezas y adquiriendo productos apetecibles.

CONCIERTO EN LA PLAZA DE LA IGLESIA

Nuestra Plaza Mayor y las venerables piedras que la circundan, a lo largo de su dilatada historia de ocho siglos, se habrán estremecido muchas veces ante el religioso fervor, la exaltación política o el alegre jolgorio de los festejos populares. Pero quizá nunca habían contemplado tan ingente multitud, silenciosa y atenta, en un acto artístico-cultural como el Concierto que nos ofrecieron los participantes al «Aplec». Los oyentes, relativamente cómodos en centenares de sillas plegables, ocupaban toda la plaza y algunas bocacalles. En un amplio entarimado y teniendo como fondo el vetusto caserón de «Ca la Vila», engalanado con las banderas de la patria grande y las «quatre barres de sang» de la patria chica, la masa de «cantaires» ofrecía un aspecto impresionante. Tras una salutación de D. Antonio Camats, Presidente de «La Coral d'Avui», el concierto se desarrolló por este orden:

Una primera parte a cargo de «La Coral d'Avui», dirigida por Ramón Casals. «El caçador», popular alemana; «Gobbo so pare», popular italiana; «La Presó de Lleida», popular catalana; «Cançó de maig», popular rusa. Siguió el programa, cantado en común, alternándose los directores. «El cant de la senyera», Lluís Millet, dirección Antoni Pujol, de Juneda; «Rosa de bardissa», Werner, por M.º del Carme Giné de Les Borges Blanques; «Veniu tots bons amics», Franck, por Domènec Cardenas de Tremp; «El rossinyol», Pérez Moya, por Joan Bta. Sabaté de Flix; «Muntanyes del Canigó», Nadal Puig, por Josep M.º Ricart de Balaguer; «El minyonet», Casulleres, por Francesc Charles de Torres de Segre; «Apa minyons fora la tenda», Casulleres, por Manuel Gras de Arbeca; «L'Empordà», Morera, por Angel Sans de Tàrrrega; «Quin dolç cant», Canon, por Josep Vila de Castellserà; «No tardis Jack», Foster, por Antoni Huguet de Belianes; «Cohors generosa», Kodaly, por Antoni Cagigós de La Seu d'Urgell; «Invocació a Sant Jordi», Pérez Simó, por Narcís Saladrigues de Anglesola; «Amor que tens mà vida», Anónimo, por Josep Aran de El Soleràs; «Bon Jesús, oh tendre Mestre», Bach, por Lluís Virgili de Lleida; y «Canticorum Iubilo», Haendel, por Constantí Sotelo de La Seu d'Urgell.

En un intermedio, el Alcalde de la Villa ofreció una medalla conmemorativa al Sr. Arzobispo de Tarragona y a cada uno de las Corales y Orfeones asistentes. También un miembro del «Secretariat d'Orfeons de Catalunya» pronunció unas frases de salutación y estímulo. Un emotivo «Cant dels Adeus», con la participación espontánea del público, puso punto final al «VII Aplec Coral de les Terres Lleidatanes». Se anunció que el año próximo, el octavo «Aplec» se celebrará en Andorra.

LUIS PONS SERRA

(Publicado en «El Correo Catalán» el 18 de junio de 1972.)

★ ★ ★

Amics: A la Vila d'Agramunt, el dia 11 de juny, es celebrà tot un gran esdeveniment. Un esdeveniment que tots coneixeu, perquè d'ell se'n ha parlat tot un grapat de cops, ja que per la seva preparació hem emprat tot allò que se'n diu un any; 365 dies, i és clar!, amb tant de temps i tràfec és de raó natural que a tothom arribi el motiu de tant treball, de tant esforç, afanys, suors, etc., etc., doncs no es veu cada dia, ni cada any una diada de tanta importància, de tanta vàlua i tan meravellosa.

Per això els components de la Coral d'Avui —els organitzadors d'aquest Aplec— ens creiem en l'obligació d'escriure unes pinzellades sobre aquesta diada i en el periòdic SIO, que sempre ens serveix de ressò, d'informació. Doncs bé, per mitjà d'ell us explicarem la preparació i realització de l'Aplec, no entrant massa en detalls sinó dient el que creiem més important i de més interès per a tothom.

No volem tampoc parlar massa de la qüestió dels diners, ja que la missió de la Coral no és la de guanyar pessetes sinó la de promocionar el cant coral i, així, desenvolupar totes les seves qualitats, però malgrat tot, i la veritat sia dita, sense diners no pot fer-se res i nosaltres en necessitem per poder dur a terme la realització de l'Aplec. I els vam anar a cercar, per mitjà d'unes cartes, a tots els establiments i entitats locals. Gràcies a Déu ens van atendre més que bé. Sempre hi ha aquell maleducat —pitjor per ell— que no va saber correspondre degudament, o bé aquell altre jove que la va tirar a les escombreries, o aquell que no va voler-la rebre o la va fer servir per... etc. A tots ells el nostre sentiment per la seva brillant actuació, la nostra felicitació per ésser el comble de maleducats, i no val la pena!, d'empregar tinta per escriure el qualificatiu que es mereixen. Ara bé, si creien que amb el seu procedir ens farien trontollar, pobrets!, que equivocats estan. Un Pare-nostre pels que van errats.

En fi, al costat d'aquestes misèries hi trobem aquella empena moral i econòmica de la tercera part dels agrumuntins, així com d'altres amics de llocs diferents, que van lliurar-nos els seus donatius des de 10 pessetes fins a 2.000 passant per la quantitat de 25, 50 i 100. Aquí no inluim la propaganda i les begudes que sobrepassen bastant aquestes quantitats.

Animats i amb l'ajut de tots anàvem preparant l'Aplec, sempre amb amor, il·lusió, satisfacció i en certa manera orgull per poder oferir a l'estimada Vila d'Agramunt una festa de lo milloret que hi ha i que no es repeteix.

Així arribem al dia esperat: 11 de juny, dia de l'Aplec.

La vetlla del dissabte fou tota mullada i la matinalada del diumenge es presentava amb les mateixes perspectives, núvols negres i pluja d'aquella que fa xim, xim, i que no para, però vet aquí com si hagués estat un miracle (nosaltres creiem que era la gran esperança i recompensa dels esforços de tot un any i de les paraules que mentalment anàvem dient: «Farà sol, ja ho veureu») que tot d'un cop parà la pluja, el cel es va aclarir i fins i tot surtí el sol.

El programa estava tot aplegat per l'aire lliure.

L'arribada de meravella. La Missa concelebrada i presidida pel benivoluntat arquebisbe de Tarragona, Doctor Josep Pont i Gol, que era la primera vegada que venia, fou acompanyat pel Sr. Rector Francesc Sabaté, així com altres sacerdots del bisbat, oferia a la bonica plaça del Mercadal una gran reunió d'amics, cantaires, veïns, etc. que es reunien per lloar al Pare i cercar forces per tot el dia.

Després, s'imposaren les llaçades a les Senyeres, acte que va realitzar l'estimat Sr. Batlle, Josep Maria Inglés, el que dirigí unes paraules a tothom dignes d'elogi per la seva sinceritat i bons desitjos. Col·laborà també el nostre entusiasta president, Antoni Camats. Comprenen que cada llaçada és la demostració de continuïtat de cada coral, és la manifestació d'un nou aplec, d'un any que acaba de passar. Es un acte de tota importància, doncs és bonic de contemplar tot un estol de senyeres amb tots els seus distintius i llaçades.

Abans de dinar, assaig al cinema Avenida. Era agradable d'escoltar aquells cants.

El dinar tingué lloc al meravellós Passeig de la vora del

Segueix a l'altra plana

AGRAMUNT CANTA I ESTIMA

Bajo el incomparable marco de nuestra Plaza Mayor, en el que resalta con luz propia la singular belleza del más puro estilo románico de la Iglesia Parroquial, auténtica filigrana de arte del siglo XII, declarada Monumento Nacional, y la rigidez y severidad impresionantes de la Casa Ayuntamiento, el pasado día 11 de junio tuvo lugar con enorme éxito el último de los actos programados con motivo del «VIIè Aplec Coral de les Terres Lleidatanes», bajo el lema que encabeza estas líneas.

prestaba a serias y profundas reflexiones. Un grupo tan prestaba a serias y profundas reflexiones. Un grupo tan considerable de cantores, hombres y mujeres, jóvenes y de edad madura, de diversas procedencias y distinta condición social, constituyendo una verdadera amalgama, auténticamente hermanados, nos deleitaron en la ejecución de sus bellos y armoniosos cantos, dándonos un verdadero ejemplo de que el amor, noblemente sentido y practicado, prescinde de ambientes y carece de fronteras y que la solidaridad humana es posible aún en un mundo tan desquiciado y metalizado como el que vivimos, todo ello rubricado con rasgos de generosas entrega a la hora de la despedida, mientras con sus brazos entrelazados y ondeando rítmicamente sus cuerpos, entonaban con manifiesto entusiasmo el «Cant dels Adeus», seguido y coreado por el numeroso público asistente.

Es de todo punto necesario inculcar la estimación y el afecto entre los humanos, poniendo al servicio de tan noble afán una gran dosis de buena voluntad, abriendo el alma a la luz radiante del amor sano que puede demostrarse en mil variadas facetas, una de las cuales es indudablemente el canto, que unifica voluntades y pareceres.

Es doloroso leer en la prensa el ambiente de odio, violencia y crimen que se respira por doquier, ambiente que, de no conseguirse un remedio eficaz y duradero, se irá contagiando como las enfermedades y bostezos, hasta el punto que puede llegar a ser anacrónico, putrefacto y difícilmente sanable. Como antídoto, hemos de oponer la

práctica de bellos ideales que lleguen al alma y hagan vibrar todo nuestro ser al impulso generoso de una total y desinteresada entrega; que nos hablen con el lenguaje puro y elocuente de las muchas cosas de una grandeza insospechada que existen a nuestro alrededor y que no acertamos a ver ni comprender porque nuestros ojos aparecen velados por la cortina de una falsa y egoísta pasión.

El canto es portador de dicha y felicidad, no en vano se ha dicho siempre que «quien canta su mal espanta», y así lo entienden estos grupos de personas que dedicando a él sus mejores ilusiones y afanes, sin arredrarse ante las múltiples dificultades que toda obra digna comporta, siguen adelante en su elogiabile ambición de hacer más bella y sencilla a la vez la existencia de todos. Estos grupos, así como todos los que practican otras actividades de orden cultural diverso, pero igualmente elogiabiles y dignas, deben ser una roca inmovible en medio de un mar tenebroso surcado por desengaños y deslealtades de todo orden, a la que debemos asignar con fuerza esperanzadora si queremos evitar ser arrastrados por la corriente impetuosa del desasosiego e intranquilidad imperante.

A todos los componentes de la «Coral d'Avui» que hicieron posible, con incontable y no desconocido esfuerzo y sacrificio, que nuestra Villa disfrutara de tan bella jornada, culminada con el magnífico espectáculo que motiva estas líneas, mi más sincero y profundo agradecimiento, así como una cordial y efusiva felicitación por el éxito alcanzado, mientras me permito rogarles que no desmayen en sus ilusiones, ni frenen sus entusiasmos ante las punzantes y dolorosas espinas que se interpondrán en su largo camino. Que piensen y mediten que con su actuación hicieron Patria, dando a conocer a nuestros simpáticos visitantes las singulares bellezas de nuestra Villa. Y esto, que también cuenta en la hora del balance final, les sirva además de total pago, de acicate y estímulo para sucesivas actuaciones.

D. Roig Balasch

Sió. Allí hi havia apareparades expressament unes taules llargues amb cadires, que de seguida s'ompleren de gent. Què bonica era veure devall l'ombra dels arbres aquella quantitat de persones de tota edat, posició social, però que s'unien per mitjà del cant! I quina ganeta no hi havia! Bon dinar, bon vi i fresques begudes d'obsequi. Que més es podia demanar? No hi faltava la gresca i l'animació. Tampoc les invitacions, rialles i alegria, així com el flux de les fotografies. Calia guardar un bon record de cada acte que es feia. En total, una dinada ben fresqueta i saludable.

Després un ratet de llibertat, mentre es celebrava la reunió de directors i directius, que fou animada com sempre i en la què s'acordà que l'any vinent seria a Andorra el VIIIè. Aplec de Corals.

Els programes anunciaven: A les 5,30 concert. En aquesta hora, la meravellosa Plaça de l'Església estava plena de gent i presentava un espectacle que jo no trobo paraules per qualificar-lo, totes serien pobres, doncs la façana de l'Església i de l'Ajuntament eren arranjaments vius per a aquells 1.000 cantaires allí reunits i preparats per a actuar.

Després d'unes paraules de presentació i salutació del president de la Coral d'Avui, el Sr. Antoni Camats, la Coral, sota la direcció d'en Ramon Casals i Muntada, director de la mateixa, començà el concert, essent abans aplaudit en premi al seu treball. L'interpretació de les quatre cançons fou meravellosa, magnífica. Els aplaudiments així ho demostraren.

Acte seguit, el Sr. Batlle oferí com a record i en nom de l'Ajuntament, ja que la festa estava per ell patrocinada, una medalla commemorativa a cada una de les agrupacions assistents, així com al Doctor Josep Pont i Gol.

La segona part fou cantada en comú i cada pesa dirigida per un director/a diferent. La tercera i última part també en comú però amb acompanyament d'orgue pel Mossèn de Tàrrega. L'orgue era de la casa Albareda, també de Tàrrega, que varen tenir la gentileça d'oferir-nos-el. Tots cantaren molt bé i crec que guardem ben gratat tots aquells cants.

S'acabà amb la cançó dels Adeus.

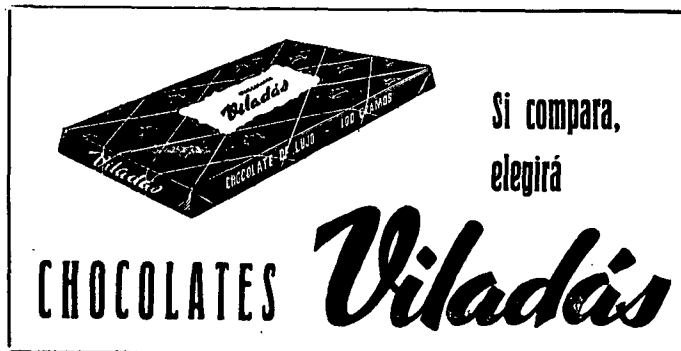
Els agramuntins potser no hi eren tots, jo crec que n'hi faltava una bona colla. A on erau? Però amb sinceritat creiem que si ara es tornés a realitzar, no hi faltarien, oi? Doncs ja vareu poder veure del què eren capaços de realitzar els components de la Coral d'Avui. Ja us servirà d'experiència, a lo millor una miqueta tard, però...

I ja per últim, us direm que hem rebut moltes, moltíssimes felicitacions, telegrams, postals i fins i tot una AUCA dedicada al dia de l'Aplec i escrita pels bons amics de l'Agrupació Coral Flors d'Urgell, de Castellserà, la què veureu reproduïda en aquest SIO, doncs ben bé es mereixen aquesta atenció.

Com podeu comprendre, totes aquestes felicitacions, així com també la satisfacció d'haver-nos donat una diada meravellosa, és la recompensa millor que hem pogut tenir i que és la que compta en aquests moments.

A tots, moltíssimes gràcies i que amb joia puguem recordar aquest dia 11 de juny com una fita de les més importants que ha viscut la nostra estimada Vila d'Agramunt.

NÚRIA

Si compara,
elegirà

CHOCOLATES **Viladís**

CANTA I ESTIMA

AUCA DE L'APLEC

A la Vila d'Agramunt,
d'allò més engalanada,
s'hi reuneix gran gentada
un dia del mes de juny.

Davall dels arbres del Pou,
dels rostres surt la rialla
als grans i a la jovenalla
doncs, ja fa sol i no plou.

Concelebra l'Arquebisbe
a la Plaça Mercadal,
i el Batlle, ple d'optimisme,
parla amb tò molt natural.

S'atança cada senyera
enlairada i altanera,
per recollir una llaçada
que és millor que una abraçada.

Ja els cantaires fan dinada
a la vorera del Sió
que està la festa animada
i els cors curulls d'emoció.

El VIIè Aplec Provincial
davant l'Església, oportú,
a les sis canta en comú
sota el romànic portal.

Molt bé presenta la Núria,
i el Mestre, com dirigeix
els nou-cents que fan cantúria
i als que tothom aplaudeix!

I s'ajunten dos mil veus
entonant amb gran esclat,
per a donar-se el comiat
amb la Cançó dels Adéus.

Agramunt donarà pauta
de com pot fer-se un aplec
i per tal que ho reconec
ho constato en aquesta Auca.

Coral d'Avui, per molts anys!
per donar-nos goig i vida,
l'agraeix els teus afanys
l'estol que Canta i Estima.

Castellserà, 1972

CORAL FLORS D'URGELL

MEDITANT

Al amic C. Torres
Sabadell

Quant la inspiració va marcant el seu pas
l'aficionat a les lletres veureu com disfruta,
sembla que marqui més bé el seu compàs
i ho saboreja com si fos rica fruita.

L'aficionat que com jo sent recança
dolça mirada va llençant per l'espai,
movent records i fent recordança
de coses belles que no tornaran.

Així que hom els anys amuntega
sembla que visqui solament de records,
i amb tota franquesa ses ales desplega
per camins rectes i també els més torts.

Va fent exàmen de la seva consciència
i dels seus actes no s'enganya pas,
puix mirant, fit a fit, la Providència,
no vol mentir en el moment del traspàs.

Si es creu valent i amb l'infinít s'enfronta
veureu com obra quan es trova sol,
ja que moltes coses que amb altres afronta
dient veritats sols trova consol.

Es confessió de tota una vida
el que sol fer-se amb plena soletat,
doncs bé es procura tancà la ferida
allunyant la mentida i dient la veritat.

JOSEP SOLDEVILA

AGRAMUNT

Bonito nombre para quienes sentimos de verdad el amor hacia nuestro querido pueblo, en donde depositamos día a día un grano de arena, constancia estimulante para las generaciones venideras.

Todas las personas que hemos convivido en Agramunt, prácticamente o simbólicamente, aunque en alguna ocasión, quizá, hayamos pecado renegando del mismo, en el fondo del corazón, siempre recordaremos con nostalgia todos aquellos casos y cosas inolvidables, que más nos han afectado a cada uno de nosotros, en esta patria chica tan íntima.

Por otra parte, al dejar huella del pasado y al caminar cotidiano por el presente observaremos como los vaivenes y virajes de la vida, se resuelven hacia el futuro por lo general progresando.

Cuando hay solera en una villa y los habitantes se mueven, difícilmente se retrocede, más bien con la experiencia se adelanta dos pasos al frente.

Agramunt, con el Instituto en marcha, centros de enseñanza de todas clases, entidades culturales, recreativas y económicas, junto con toda la gama de industrias, comercios, profesiones y centros agrícolas que ya tenemos ahora, para ser más completo, sólo nos faltaría puestos de trabajo, pero... si hemos de ser sinceros todos esperamos optimistas, porque la población en sí lo desea y se merece más desarrollo.

Como complemento histórico diremos para comenzar, que tenemos una de las mejores iglesias de España. Nuestro templo parroquial es Monumento Nacional

Los edificios oficiales, casas particulares, calles, plazas, paseos, jardines y fuentes luminosos, son dignos de mención y elogio.

Los depósitos de agua potable con su pinada frondosa, césped, arbustos, plaza con fuente al centro, paseos de contorno y bancos de relajamiento son de salud pública.

El centenario canal con su puente de hierro pleno de tantos recuerdos, es a la vez también, reparador de nuestra economía.

Estamos en el paseo ladeando el río Sió, este tiene un aspecto respetuoso, los juegos infantiles, distracción de pequeños y mayores, sus árboles gigantes afilados dando sombra y frescor al paseante, más la plaza central característica del lugar, lo atestiguan.

Pilar de Almenara, vista dominante y paisaje interesante con historial moruno

También tenemos estación de servicio, piscinas, discoteca, terraza, pista, con placa turística.

Por otro lado está el magnífico campo de deportes, recinto en donde se han de forjar y practicar las ideas físicas que todo ser humano necesita, hoy más que nunca, por la lucha continúa contra los elementos, para la supervivencia.

Tanto es así, que la situación geográfica de la población con sus alrededores turísticos y deportivos, presentan un panorama alegre, dinámico y desenfadado amigo de la naturaleza.

La demostración clara de que Agramunt es una villa atractiva en todos sus diferentes aspectos, lo demuestra la expresión del forastero cuando nos visita por vez primera.

No hay para menos.

JOSÉ PADULIÉS

MOVIMIENTO DEMOGRAFICO

MES DE JUNIO

NACIMIENTOS:

Antonio Gilabert y Santiveri día 21
José M.ª Cuiat y Jou día 27

MATRIMONIOS:

José Saiz Medina con Florencia
Hernandez Reviriego día 3

* * *

LLUVIA CAIDA EN EL MES DE JUNIO

Día 4	0'7	litros m. ²
» 5	4'3	»
» 10	30'7	»
» 13	29	»
» 14	17'7	»
» 15	2'7	»
» 11	1'5	»
» 28	5'8	»

Total 89'4 litros m.²

EL OBSERVADOR: DIOSDADO PONT

**PANTEONES,
LAPIDAS y CRUCES**
MARMOL, GRANITO
y PIEDRA
de los mejores escultores
de Cataluña

**Funeraria
(Casa Romá)**

Merced, 19 Teléf. 160
AGRAMUNT

COMERÇ JOAN ESCOLÀ

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases
COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda
Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etc.

FERRETERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

Exclusivitats * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastrre

Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

EL POBLE CREIX

El poble creix, es fa gran. Aquest creixement posa una sèrie de problemes que poc a poc van resolvent uns senyors designats o elegits per a fer-ho. Entre aquests problemes en hi ha un però que queda bastant, per no dir molt, marginat. Ens estem referint a un problema important, vital diríem: el cultural.

Que a Agramunt hi ha una falta de cultura, d'aquesta dita «general», és una veritat pura, immaculada.

La nostra vila disfruta de tres entitats netament culturals obertes a tothom. La Coral d'Avui, El Grup Escènic i la revista «Sió». Aquesta última lligada a l'Ajuntament.

La Coral d'Avui veu mimbar el nombre dels seus cantaires i no troba qui els substitueixi.

El Grup Escènic és troba amb dificultats per ampliar-se.

Al «Sió» les col·laboracions són cada dia més escases.

Pensar que en un poble del cens demogràfic com el nostre solsament hi ha tres entitats culturals, molts membres de les quals perteneixen o col·laboren a les tres, i que funcionen amb dificultat, ha de fer caure la cara de vergonya a tot el que se sentí agramuntí.

Creiem que el mal ve ja des de els fonaments i que si no si posa remei la cosa anirà cada dia pitjor.

Es llicencen a la societat nois i noies que saben de memòria les obres de Cervantes però no saben llegir-lo, que els hi han ensenyat la diferència que hi ha entre un drama i una tragèdia però no han representat mai ni una petita comèdia. Saben quatre notes de solfeig però no els hi han inculcat el gust per la música.

Els joves han de sortir dels centres d'ensenyament amb la llavor sembrada i la societat ha de tenir cura de fer-la fructificar. Es un deure d'aquesta posar a l'abast dels membres que si van integrar els mitjans per a seguir formant-se culturalment, per a fruitir de l'art que els homes han anat creant i per a poder crear el seu propi.

Tota persona ha de poder disfrutar, quan acaben les nombroses hores dedicades a guanyar-se el pa, d'una forma més elevada que llegir les bestieses de certes revistes o matar les hores davant el televisor.

Volem fer una crida a tots el que tenen els mitjans per a fer-ho, Ajuntament, Collegis, Casal, Caixa d'Estalvis, possibles mecenas, per tal que crein focus de Cultura, per tal que ajudin als que actualment existeixen i així, poc a poc, resoldre aquest gran problema que tenim plantejat en la nostra Vila i que de no solventar-se farà d'Agramunt un poble on la vida de les persones que volen viure i desenvolupar-se com a tals serà impossible.

J. Bertran i Puigpinós

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

Tintorería Batet

La Tintorería de Agramunt

REFLEXIONS I PENSAMENTS

L'altre dia anava caminant sense pressa, mirant a un indret i a l'altre una mica pensativa, quan tot d'un cop, em van arribar uns mots breus d'una conversa que es parlava prop meu... La vida és així. Però que és la vida? Plors i rialles, rialles i plors. I que més?...

Aquests mots em quedaren gravats en el meu cor. Vaig seguir caminant fins a arribar al punt de retorn, però em ballaven encara aquestes paraules en el meu interior; tant, que fins i tot em van obligar a cercar-hi una resposta.

Està plovent, l'aigua cau mullant la terra gota a gota; per uns és el pa, per d'altres és la fam, doncs també gota a gota destrueix allò que s'ha sembrat i construït amb suor... Això és la vida.

Sortirà el sol demà? Sortirà el sol. En sortir cantarà el gall, hom es despertarà i els raigs de llum lliscaran per entre mig dels porticons alegrant la matinada.

Per d'altres finestres, no hi entrarà la claror; entrarà la fosca... I una veu diu: la vida és així.

Què bonica és la primavera! Tot comença a reviuire: els arbres trauen els seus fruits, les flors el seu candor; tot és poesia... També la tardor és poesia, però que trista és la tardor! I així és la vida.

Un padrí, amb els seus anys al damunt, està assegut a la porta de casa. Prop seu, el nét li fa companyia, content perquè l'avi l'explica coses que ell encara no ha vist mai. Els dos estan ben compenetrats; el primer troba en el petit l'alegria i joventut que ja han passat; el segon troba l'experiència i la sabiduria dels anys que ell no té... I això és la vida.

Totes les petites i grans coses que passen al nostre voltant, i a nosaltres mateixos, formen la vida. Aquesta vida que tal volta, de vegades, ens costa d'entendre o bé d'acceptar.

Jaumina

Leñas y Carbones
F. Santamaría e Hijos
Santa Esperanza - Tel. 203

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca
Teléfonos 60 y 206
Snack - Bar
Sección Engrase y Lubrificantes

DEPORTES

CAMPEONATO PROVINCIAL - «TORNEO PRIMAVERA»

A estas alturas el desarrollo del Campeonato es cuando resulta más interesante, ya que cada equipo lucha con mayor afán a fin de conseguir un digno puesto de cara a la clasificación final. Por otra parte, en lo que respecta a nuestra representación, no se queda atrás, pues en esta ocasión se ha superado el juego, en lo que hace referencia a la primera vuelta. Aunque estamos algo más satisfechos, podemos y debemos exigir más, pues creo que quedarse en un estilo de juego sin intentar la superación no sería lógico de un deportista o deportistas en este caso. Realmente nuestro equipo va adquiriendo esa experiencia que caracteriza este intento de superación al que aludíamos.

Los resultados acaecidos a lo largo de este mes son los siguientes:

2.ª VUELTA

28-5-72

C. F. BELIANES, 0 — ATCO. AGRAMUNT, 2

1-6-72

ATCO. AGRAMUNT, 4 — C. F. ORGAÑA, 4

Nota: De este encuentro se jugó sólo media parte, ya que en su día tuvo que suspenderse a causa de la lluvia.

4-6-72

ATCO. AGRAMUNT, 1 — C. F. CASTELLSERA, 1

11-6-72

C. F. BELLVIS, 2 — ATCO. AGRAMUNT, 0

Después de esta última jornada la clasificación queda establecida del modo siguiente:

CASTELLSERA	15	10	4	1	33	11	24	p.
TERMENS	15	10	4	1	39	14	24	p.
BARBENS	15	9	3	3	40	19	21	p.
POBLA DE S.	14	7	1	6	25	23	15	p.
BELLVIS	15	4	5	6	25	28	13	p.
ARBECA	15	6	0	9	29	33	12	p.
ANGLESOLA	15	5	2	8	23	32	12	p.
AGRAMUNT	15	4	3	8	21	35	11	p.
ORGAÑA	14	4	2	8	15	30	10	p.
BELIANES	15	2	2	11	17	41	—	6

COMENTARIO:

En esta ocasión voy a centrar mi humilde opinión en el desarrollo del encuentro AGRAMUNT - CASTELLSERA, por ser el que presentaba más aliciente de todos los disputados hasta el momento en el recinto del CAMPO MUNICIPAL DE DEPORTES.

Realmente se esperaba con interés este encuentro con el líder, pues era imbatido, y allí por donde pasaba, dejaba testimonio de su gran juego; pero lo cierto es que en esta ocasión me ha dejado algo defraudado, habida cuenta de la fama con que venía precedido. Naturalmente, un factor importante de su bajo rendimiento ha sido el esfuerzo y tesón que han puesto nuestros representantes, que han dominado de punta a cabo dicho encuentro y sólo el factor de la mala suerte ha sido la causa de que los puntos en litigio no se quedaran en casa. Finalmente, como ejemplo de la mala fortuna, sólo les diré que el árbitro anuló un gol a nuestro equipo conseguido, a mi modo de apreciar la jugada, de forma regular; y, por otra parte, el fallo de un penalty, sin duda por el exceso de nervios y la responsabilidad que representa en aquellos momentos. En suma, nuestro equipo ha sabido jugar tal como de buen principio se tendría que haber jugado, por todo lo cual hacemos votos para que nuestro equipo se mantenga en esta raya, que marca, repito, el sentido de la superación y regularidad de conjunto.

Jaime Cuiñat

Preus dels queviures a Agramunt durant la setmana 3 al 9 de Juliol

PORC: pernil a 300 ptes. 1 K.
llonganissa tendra a 130 ptes. 1 K.
llomillo a 200 ptes. 1 K.
costella a 100 ptes. 1 K.
carn magra a 170 ptes. 1 K.

OUS: primera a 24 ptes. dotzena
segona a 26 ptes dotzena
extra a 30 ptes. dotzena

POLLASTRE:
mort a 47 ptes. 1 K.

CARN: a partir de 110 ptes., corder

FRUITA:
plàtans a 24 ptes. 1 K.
taronges extra a 20 ptes. 1 K.
préssecs a 16 ptes. 1 K.

PEIX: lluç gran a 100 ptes. 1 K.
sardina a 36 ptes 1 K.
sipia a 60 ptes 1 K.
lluç congelat a partir de 45 ptes. 1 K.

SUCRE:
18'50 ptes. 1 K.

ARROÇ:
extra a 22 ptes 1 K.
normal a 14 ptes 1 K.

REFRANYS

Sabater amic o parent calça car i dolent.

Pel març qui no tingui sabates que vagi descalç.

El sabater és el més mal calçat.

Entre mals companys i ortigues mal calçat no hi estigues.

Si vent del nord trobeu botes calceu.

FABRICACION Y VENTA DE PANELES DECORATIVOS

en diferentes dibujos y modelos para
cielos rasos

VICAS

Aconsejables para: Comercios, Oficinas
Hoteles, Bares,
Salas Espectáculos,
Almacenes Exposición,
Pisos, etc.

Encargos y presupuestos sin compromiso
Ramón Castellá - Calle Capilla - Teléf. 229

Almacén, Exposición y Oficinas:

Calle del Instituto **AGRAMUNT** (Lérida)

El Municipio

La Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el pasado mes de Junio, tomó los acuerdos siguientes:

AUTOS DE CHOQUE

Se autoriza a D. José Luis Centenera Parejá, para la instalación de una atracción de autos de choqué.

LICENCIAS DE OBRAS

A D. Ramón Granés Vila, para vallar el huerto situado en la parte trasera de la casa y construir un pequeño cubierto en un patio lateral, en Arrabal de Puigvert.

A D. Francisco Román Cano, para derribar una pared vieja y reconstruirla nuevamente en un huerto de su propiedad sito en Camino Viejo de Mafet.

A D. Alberto Mirasó Farrás, para ampliar la casa de su propiedad, sita en C/ Ntra. Sra. del Socós, debiendo realizar las obras bajo la dirección del Arquitecto Municipal.

A D. Andrés Farré Trepal, reparación del pavimento de la galería de la casa de su propiedad sita en Avda. A. Ros.

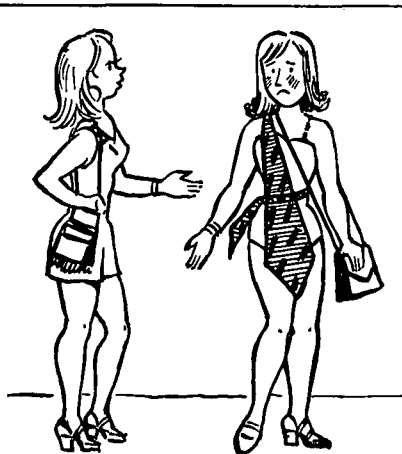
A D. Juan París Cortés, obras interiores y revoque parte superior lateral izquierda y pintar parte inferior fachada en casa sita en Plaza del Pozo.

A D.ª Antonia Herbera Tapioles, reparación tejado, revoque y pintado fachada y pequeñas obras interiores, en casa sita en Calle Sió.

A D. Jaime Barrera Solé, obras adecentamiento bajos en la Casa de su propiedad Plaza Generalísimo.

A D. Jaime Argelich Montané, reparación tejado en casa calle Castillo.

A D. Emilio Hernández Gómez, para cerrar el patio contiguo a la casa en Arrabal San Francisco y revoque y pintado de la fachada de dicha casa.

«VII APLEC DE CORALS»

—Me han dicho que con esto del «Aplec» os habeis hecho todos, buenos vestidos y hasta corbatas.

—Lo que han querido decirte, es que hemos tenido de hacernos los vestidos con las corbatas de nuestros compañeros

A D. Angel Capdevila Ribó, reconstruir fachada y obras interiores en casa calle Estudios Viejos.

A D.ª María Ros Lluelles, instalación letrero luminoso en casa de Calle Sió.

A D. Miguel Bertrán Torné, derribar techo y reconstruirlo en casa de su propiedad sita en Calle Calabaza.

A D Domingo Alterachs Bernaus, pavimentar bajos almacén sito en Avda A. Ros.

A D.ª Teresa Cluet Escolá, reparación tubos desagüe vivienda en Travesía San Juan.

LINEA TELEFONICA

Autorizar a la Compañía Telefónica Nacional para reposición de un poste en Avenida J. Mestres, instalación de cinco y reposición de otros tres junto a la Carretera de Balaguer.

NUEVO REGIMEN CONTRIBUCION URBANA

Encargar la realización de los servicios técnicos y administrativos para su implantación, a D. Claudio Fita Navés, de Lérida.

CUENTAS Y FACTURAS

Fueron aprobadas diversas facturas por un importe total de 263 078 pesetas.

SEÑORA:

Guarde limpia su ropa de invierno, contribuye a su conservación y queda lista para el momento en que la precise.

Es un consejo de

TINTORERIA

salas

Sió, 29 AGRAMUNT